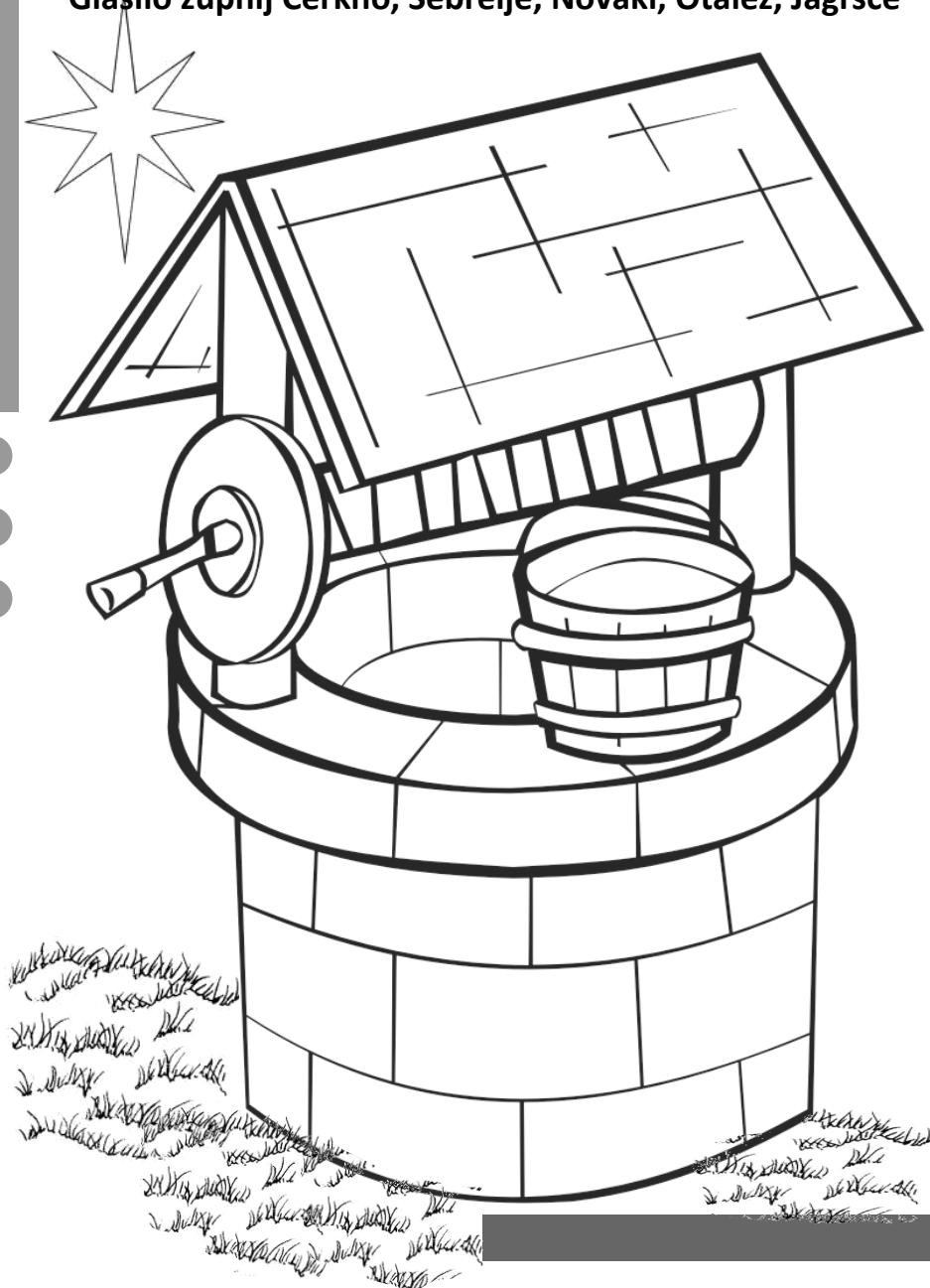

ŽIVI VRELEC

Glasilo župnij Cerkno, Šebrelje, Novaki, Otalež, Jagršče

ŽIVI VRELEC VAM PRINAŠA

Uvodnik	3
Božič je...	4
Znane osebnosti naše zgodovine	7
Moj svetopisemski odlomek	9
Župnije praznujejo—Novaki	10
Skupine se predstavljajo	11
Pogled nazaj in naprej	17

Živi vrelec ob božiču 2011 smo za vas pripravili:
Zoran Zornik, David Bašelj, Sandro Oblak, Bojana Štucin

Lektoriranje: Mateja Bevk

Naklada: 850 izvodov

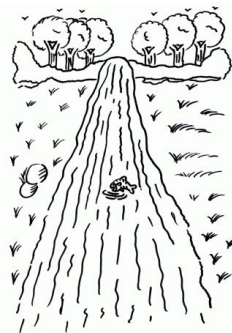
Pripombe in predloge nam lahko pošljete na: zoran.zornik@rkc.si ali na
naslov Sedejev trg 1, 5282 Cerkno (glasilo Živi vrelec)

Glasilo izhaja dvakrat letno in se brezplačno deli župljanom.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se opogumili in s svojimi prispevki polepšali
in obogatili prvo številko Živega vrelca.

UVODNIK

Še ne tako dolgo tega je marsikatera vas imela v svojem središču korito, kamor so iz vseh hiš prihajali po vodo. Ob vodi, tako nujno potrebni življenjski tekočini, je bilo zbirališče vaških gospodinj, ki so tam zajemale bistro tekočino. Spotoma so oprale še vse potrebno iz hiše in si vmes izmenjale vse nujno pomembne informacije iz okolice. Prijetno s koristnim, bi lahko rekli. Nasploh je bilo ob koritu živahno cel dan. Tam so se **ustavljali mimoidoči in se osvežili, otroci so v središče prinesli otroški vrišč in igrivost, gospodarji so se ustavili in si s hladno vodo ohladili obraz**. Tudi pastirji so se s svojo čredo živine radi zadržali in odžejali. V korito je ves čas tekla sveža voda. In zaradi svoje svežine je bila stičišče in vez vseh prej naštetih.

Tudi Jezus je Samarijanko srečal ob vodi, pri vodnjaku. Tja je prišla, da opravi svoje delo in se domov vrne z vrči vode. Žena pa takrat ni dobila samo navadne vode, ampak ji je **Jezus ponudil živo vodo**. Tisto vodo, po kateri ne bo nikoli več žejna, ampak se bo v njej spremenila v izvir vode, ki teče v večno življenje. Hotel ji je dati več, ji povedati, da bo v njej sami nastal vrelec življenja za druge, da bo **ona sama lahko upanje vsem okrog sebe**. Z navadno vodo se bo lahko samo trenutno odžejala, živa voda pa daje smisel, zaradi katerega je vredno živeti.

Prva številka Živega vrelca je pred vami. Najprej zato, da se ob njem **srečamo**, kot smo se ravnokar srečali pri sveti maši. Potem zato, da se ob njem **ustavimo, pogovarjamo, si izmenjamo novosti, si povemo svoja mnenja**. Kdor najde kaj zase, se lahko **odžaja**. Kdor je utrujen, se lahko ob njem **odpočije in osveži**. Kdor bi rad kaj povedal, ga bomo veseli. Kdor pa bi rad žive vode, se bo vedno znova vračal in se ob srečevanju z Jezusom skupaj z nami učil, kaj pomeni piti živo vodo. Pomeni **darovati se, pomeni služiti** in pomeni odkrivati svoje talente ter jih deliti z ljudmi okrog sebe.

V uredništvu si želimo, da bi vsaka številka medžupnijskega glasila odražala, kako radi se zbiramo ob Jezusu in smo **sami živi vrelec v našem vsakdanjem življenju**. Če bi radi kaj povedali, bomo veseli vaših razmišljanj in besed, kajti z njimi se bomo vsi osvežili. Naj bo tudi **glasilo zbirališče življenja, veselih novic, otroškega vrišča, živosti in svežine, ki jo živimo v naših cerkljanskih župnijah**. Novorojeno dete pa naj v nas prebudi novo upanje in postane ter ostane živi vrelec v nas samih.

Bojana

BOŽIČ JE...

Božič. Spokojnost tiste betlehemske noči, v kateri se je rodil Jezus – Odrešenik.

Veliko veselje in hvaležnost nas prevzema, ko vsako leto znova in znova doživljamo to božično skrivnost.

Bog prihaja na svet, Božja ljubezen se razodeva, da bi nam odkrila resnico o ljubezni. Resnico o Božji ljubezni, o tem, kako nas ima Bog resnično rad.

Jožef in Marija sta v tisti noči zaman iskala prenočišča za Jezusa. Zaman sta trkala na vrata betlehemske domov. **Za vsakimi zaprtimi vrati betlehemske hiše je bila zaključena skupina ljudi, je bila taka in drugačna družina, ki se ni niti zavedala, da na**

njihova vrata trka, da v njihov dom želi vstopiti Jezus.

Da se želi v njihovem domu roditi Jezus – Odrešenik. V svojih predstavah, v svojih skrbih so si oblikovali popolnoma drugačnega Odrešenika. Tudi drugačen Njegov prihod na svet.

Jezus se rodi in prihaja na svet kot »knez« miru, kot »prinašalec« ljubezni. Z dru-

gačno oblastjo kot posvetni vladarji. Sporočilo Božiča je, da se je rodil kot vsak izmed nas, da bi nam pokazal, da je človek, da je enak nam v vsem, razen v grehu. **Božič je praznik življenja.** Božič je praznik veselja, ker Jezus vstopa, želi vstopiti v naše domove, v naša življenja. **Hoče odstraniti iz nas samih vso tisto odvečno težo, ki nas ovira v življenju.** Jezus se je rodil, da bi vstopil v naš strah, v našo tesnobo, negotovost. Rodil se je s človeškim telesom, da bi spoznal vso bedo človeškega življenja. Nerazumevanja, sovraštva, odvisnosti, žalosti ... Jezus – **Bog je želel doživeti in doživljati z nami naš vsakdan.** Zato se je rodil kot človek. To je njegova ljubezen.

Jezus skupaj z Marijo in Jožefom išče tudi letošnji Božič prenočišče zase. Želi se roditi v naših domovih, v naših družinah, v naših srcih. Trka in sprašuje – BI ME SPREJELI?

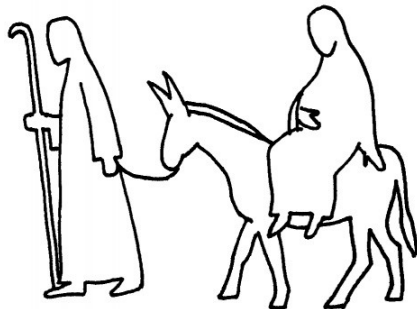
Boštjan

Advent pri nas doma

Opisala vam bom, kako je v adventu pri nas doma. Že pred prvo adventno nedeljo smo naredili adventni venček, ki nas spremlja skozi ta čas pričakovanja JEZUSOVEGA rojstva. **V naši družini je dvojno pričakovanje, saj pričakujemo novega družinskega člana, zato je letošnji advent še posebej lep.**

Vsak večer se vsi družinski člani zberemo ob adventnem venčku, prižgemo svečke, preberemo odlomek iz svetega pisma in iz adventnega koledarja, ki smo ga dobili pri verouku. Nato **zmolimo desetko rožnega**

venca in večerno molitev, po molitvi pa vsak vrže kocko z nalogami (molim za druge, slišim na prvo besedo, sem prijazen in potrpežljiv, nekoga razveselim, se ne jezim, pospravljam), za katere se moramo naslednji dan posebno truditi. Pogovorimo se tudi, **kako nam je uspevalo izpolnjevati nalogo pretekli dan.** Na koncu se pokrižamo in si zaželimo lahko noč. Največkrat je pri pihanju svečk potrebna potrpežljivost, saj vsi hočemo upihniti svečke.

Uršula Vončina, 10 let, Idrijske Krnice (župnija Jagršče)

Najin božič

Božič je praznik topline, ljubezni in je predvsem praznik družine. V tej luči ga tudi doživljava. Adventu zaradi vseh obveznosti, v preteklosti predvsem šolskih, nisva vedno posvetila dovolj pozornosti. Sva se pa trudila po najboljših močeh. Sodelovala sva pri raznašanju Luči miru iz Betlehema in skušala živeti sporočilo, ki ga ta prinaša, v cerkvi sva pomagala postavljati jaslice, če nama je uspelo, sva jih skupaj postavila tudi doma. Ker sva doma iz različnih župnij, se **polnočnice (kjer po navadi tudi sodelujeva) udeleživa v eni, maše na Božič pa v drugi župniji.** Če je bil že advent bolj aktiven, pa si na sam praznik vzameva čas zase in za najini družini.

Tako Božični večer poskuša preživeti z eno, sam Božič pa z drugo družino. **Biti skupaj z ljudmi, ki jih imaš rad, in z novorojenim Jezusom v sredi, je za naju bistvo Božiča.**

Božič pri nas doma

Pri nas doma se na božič pričenmo pripravljati že z vstopom v adventni čas. Na začetku adventa ponavadi naredimo **adventni venček**, ki nam vse do svečnice krasi mizo in tudi **spominja na čas, ki je pred nami, ali pa na čas, ki smo ga že preživeli**. Otroka tako vsako nedeljo do božiča skrbno prižigata svečke in sicer vsako nedeljo eno več. V adventnem času večkrat prižgemo svečke na venčku tudi ob večerih in ob njih zmolimo kakšno preprosto molitev. **Zahvalimo se Bogu za dane stvari in za preživeli čas, prosimo pa ga predvsem za zdravje vseh družinskih članov in za mir na svetu**. Največkrat se v času adventa, če vreme dopušča, odpravimo nabirat mah za jaslice v bližnjo okolico. Naberemo ga veliko, saj ga odnesemo tudi v našo cerkev, tako tudi otroka čutita, da sta pomagala pri izdelavi jaslic.

Jaslice pri nas doma postavljamo ponavadi dva dni pred božičem. **Jaslice postavimo skupaj**, mož poskrbi za smrekico, mi pa za njeno okrasitev in postavitev štalce ter figuric, ki simbolizirajo dogajanje v božičnem času. Ker so otroci mali radovedneži, ob postavljanju jaslic vedno sprašujejo, kaj se je pravzaprav dogajalo za božič, tako da vedno obnovimo zgodnico Jezusovega rojstva.

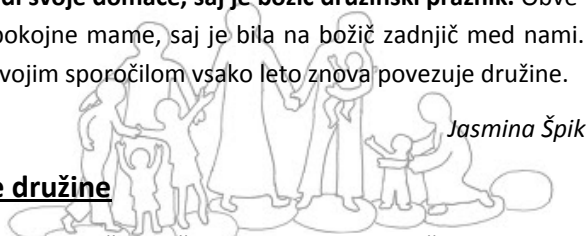
Na sveti večer se vsa družina umiri, zvečer pohitimo k živini, med tem pa pokadimo z oljčnimi vejicami vsa poslopja na naši kmetiji, še najbolj pa hišo, v kateri živimo. Zvečer se vsa družina zbere pri večerji in lepo v miru skupaj pojemo. Z otroci zapojemo kakšno božično pesmico. Zvečer se z možem udeleživa pohoda z baklami k polnočnici, če je lepo vreme. Zjutraj na božič pa odidemo k maši vsi skupaj.

Na božič ponavadi obiščem tudi svoje domače, saj je božič družinski praznik. Obvezno obiščem tudi grob svoje pokojne mame, saj je bila na božič zadnjič med nami. Božič je resnično praznik, ki s svojim sporočilom vsako leto znova povezuje družine.

Božič je praznik tudi naše družine

Že skozi advent se Svetloba tega dne počasi bliža k nam, ko veselo prižigamo in ugašamo svečke na adventnem venčku.

Če bi vprašali naju in najine otroke, najlepše pride s postavljanjem jaslic in smrekice. Jaslice so najlepše igrače. Pri nas se namreč **postavitev jaslic iz dneva v dan, oziroma od jutra do opoldneva pa še do večera vztrajno spreminja**.

Tako kot je pomembno, da Marija pelje Jezuščka na opoldanski sprehod, mora Jožef pripeljati seno za volička in osla. Ob večerih pa je obvezna ura spanja za vse, kajti Detece je še majhno in potrebuje počitek.

Preko kavča, okenskih polic in omar pa se Kralju že od Božičnega dne naprej vztrajno približuje tudi karavana s Svetimi tremi kralji ...

Kumarjevi :)

ZNANE OSEBNOSTI NAŠE ZGODOVINE

»Anžigovčev Frenčk« in Cerkljani
(posvečeno nadškofu Sedeju ob 80. obletnici njegove smrti)

O nadškofu Sedeju je na 1. adventno nedeljo ob maševanju v cerkvi sv. Ane pridigal škof Metod Pirih. V skrajšani obliki ste lahko zapis prebrali tudi v župnijskih oznani-
lih. V tokratnem članku se zato ne bomo spuščali
v naštevanje nadškofovih biografskih podatkov
ter življenjskih dosežkov (čeprav je bilo teh res
bogata bera), temveč bomo raje vsaj delno **sku-
šali osvetliti njegov odnos do domačih krajev in
ljudi.**

»Anžigovčev Frenčk« (kakor ga je imenoval tudi
njegov nečak in prav tako duhovnik, pokojni
Andrej Sedej) se je 10. oktobra 1854 kot prvi
otrok rodil staršema Lovrencu in Mariji. Otroštvo
je seveda preživel tipično kot večina otrok –
med igro, delom in šolo. **V dveh letih obiskovan-
ja ljudske šole je pokazal dovolj nadarjenosti in
ukaželnosti, da so ga starši vpisali »naprej«.**

Tako je odšel s podeželja v mesto – v Gorico.

Nadškof dr. Francšek Sedej

Spričo navezanosti na družino in domače kraje je vedno, ko je lahko, prihajal domov,
največkrat peš. (Takrat se je od Gorice do Cerknega hodilo 12 ur!) Med počitnicami
je rad ostajal doma in takrat so ga obiskovali sošolci. Med njimi je bil tudi bodoči
profesor dr. Štrekelj, s katerim sta **po cerkljanskih vaseh zbiralala ljudske pripovedi
ter pesmi.** Velik del teh (bojda kar okrog 500) jima je povedala Pagonova Mica. Veli-
ko pa jih Frenčk slišal tudi od svojega brata Andreja, ki ga je, starega 10 let,
»zasliševal« predvsem zato, da je lahko zapisal ljudsko govorico v čim bolj čisti,

nepopačeni obliki. **Dobršen del zbranega gradiva je poslal znamenitemu jezikoslovcu Baudouinu de Courtenayu**, ki je med drugim raziskoval cerkljanski dialekt in večkrat po dolgem in po čez prehodil naše kraje.

27. avgusta 1877 je Sedej v Cerknem pel novo mašo, za kaplana pa je bil imenovan kar v domačem kraju, kjer je takrat dekanoval Josip Jeram. Stanoval je doma in pri njem so se vsak večer zbirali fantje, ki jih je poučeval v petju. Ostal je eno leto in med tem časom pomagal tudi v Šebreljah.

Ko je leta 1902 umrl kardinal Jakob Missija, dotedanji goriški nadškof, je bilo govora, da bo Sedej postal njegov naslednik. Cerkljanski dekan Ivan Murovec mu je že čestil,

a mu je Sedej odgovoril, naj se nikar ne boji, da bi Anžigovčev Frenč s škofovsko palico prišel čez Vrh križa v Cerkno. **A za nadškofa je bil resnično imenovan štiri leta pozneje in takrat se mu je iz domačega kraja prišla poklonit cela delegacija z županom Antonom Kosmačem na čelu.** Izročili so mu umetniško izdelano priznanje, s katerim so ga imenovali za častnega meščana Cerknega.

*“Eden uspeh
mojega vladikovanja
pa je gotov in ta je
najlepši: edinost duš
in srca. “*

*(XXX. pastirsko pismo,
12. 4. 1931)*

Kljub nadškofovskemu nazivu pa je **Sedej ostal popolnoma preprost in dostopen**. Po pripovedovanju je z domačini, ki so prišli po opravih

v Gorico in ga obiskali v škofijskem dvorcu, vedno govoril kar po domače, v cerkljanskem narečju.

Ko so junija 1915, v času prve svetovne vojne, na škofijski vrt priletele granate (eden izmed projektilov bi nadškofa skorajda zadel), je zapustil Gorico ter se podal v »begunstvo«. Dva meseca je med drugim prebival v Ravnah. Nastanil se je v župnišču, ki je bilo tako ali tako prazno, ker niso imeli župnika.

Ob koncu vojne se je vrnil v Gorico, ki so jo seveda s celotno Primorsko vred zasedli Italijani.

V Cerknem je takrat kot dekan že služboval narodnozavedni duhovnik Ivan Mozetič. Že kmalu po nastopu službe leta 1919 je zaradi svojih pridig prišel v konflikt z Italijani. Nadškof Sedej ga je prosil, naj zaradi ljubelega miru popusti, ker se je bal, da bi to imelo zanj (namreč za Mozetiča) posledice. V naslednjih letih sta **oba duhovnika**

zaradi svoje pokončne drže pri italijanskih oblasteh padla v nemilost. Sedej je bil kot slovenski nadškof še toliko bolj na udaru.

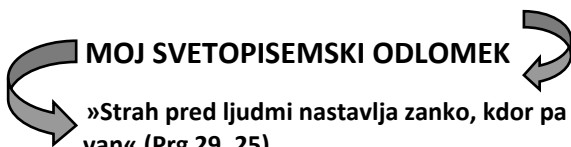
28. avgusta 1927 je nadškof Sedej v Cerknem v župnijski cerkvi sv. Ane obhajal zlato mašo. Cerkljani so mu priredili kar se le da slovesno praznovanje, kot da bi vedeli, da se med njimi nahaja zadnjič. Lokalne italijanske oblasti pa so mu, z namenom pokvariti slavnostni dan, nad vhod na dvorišče pred cerkvijo izobesile napis »Viva la chiesa cattolica – gloria italiana!« (»Živela katoliška cerkev – slava italijanska!«).

Nadškof je sestro smrt dočakal proti koncu leta 1931. Cerkljani so ga seveda spremljali tudi na njegovi zadnji poti v slovesnem sprevodu od nadškofijske kapele v Gorici do svetogorske bazilike, kjer njegovi zemeljski ostanki počivajo še danes.

Slovenski primorski biografski leksikon omenja, da je **Sedej do smrti ohranil ljubezen do doma oz. do domačega kraja.** Poleg tega je bil delaven, skromen in vedno pripravljen priskočiti na pomoč. Bil je **izjemno umirjenega značaja in čeprav je govoril kar 10 jezikov, je ostal skromen, sočuten ter tesno povezan z realnim življenjem.** Ko pa je šlo za načela, je bil **neustrašno iskren, boril se je za pravico in tudi svoje nasprotnike prisilil do spoštovanja.** Dr. Ivo Juvančič je zapisal, da *»govori iz Sedeja tipičen Gorjan, Cerkljan, na zunaj trd, molčeč, v notranjosti pa mehak in čustven, dasi tega ne pokaže rad«.*

Njegova pokončna drža v odnosu do fašističnih oblasti je seveda že kar legendarna. Nenazadnje ga je za navdih v svojem najboljšem delu z naslovom »Kaplan Martin Čedermac« uporabil tudi pisatelj France Bevk.

Sandro Oblak

»Strah pred ljudmi nastavlja zanko, kdor pa zaupa v Gospoda, bo obvarovan« (Prg 29, 25)

Bolj kot na odlomek se zapis, ki ga sedaj berete, nanaša na vrstico. A tako je, ko človek prebira Knjigo knjig. Enkrat ga nagovori celotno poglavje, drugič le odlomek, naslednjič pa le nekaj vrstic ali pa celo samo ena izmed njih. **Vrstice Svetega pisma so kot žareč žig. Vtisnejo se vate kot znamenje. Včasih spečejo in zbodejo, največkrat pa so balzam za srce in dušo.** Vse za to, da se človek zamisli in poglobi v svojo notranjost.

Ni vedno lahko človeku na tem svetu. Življenje je sicer sestavljeno iz mnogoterih lepih trenutkov, a že praktično od otroštva nas spremlja tudi strah. Kot senca se razteza nad našim bitjem. **Ima tisočero obrazov: strah nas je nesprejetosti, neuspeha, nezmožnosti ljubiti in dopustiti biti ljubljen, prihodnosti, finančnega zloma, osamljenosti, odmiranja samemu sebi, odpovedovanja ...** nato pride še končni strah – strah pred smrtjo.

A čeprav je strah naš pogost spremljevalec, se moramo upreti temu, da postane naš zvesti sopotnik. Strah hromi in nas dela nesposobne za življenje. Ne dovoli nam, da bi zaživel v polnosti. Nastavlja nam zanko. Zanka je prisposoba za začarani krog. In hromeči strah je ravno to. Vodi nas namreč v neprestano izkrivljanje naših pogledov, naših odnosov, tudi odnosa do Boga, če v njem vidimo le maščevalca, ki nas bo spričo naših grehov pokončal, oz. če mislimo, da komaj čaka, da nas, ko se bomo znašli pred Njim, pošlje v večno smrt. Ne! To ni naš Bog! **Naš Bog je ljubezen v najpopolnejši obliki.** Kristus prav gotovo ne želi, da bi vse življenje preživel v strahu. Nasprotno: ponuja nam učinkovito orožje, kako ubežati iz zanke strahu. In tudi obljublja, da bomo obvarovani. Vse, kar želi od nas, je zaupanje – **korak, ki ga je potrebno narediti, da se spremeni naše življenje.**

Sandro Oblak

ŽUPNIJE PRAZNUJEJO—NOVAKI

V letu 2012 bomo v Novakih praznovali 250 letnico naše župnije. Iz zgodovinskih virov lahko razberemo, da je bila cerkev svetega Tomaža leta 1762 proglašena za zakramentalno. Takrat smo dobili tudi stalnega župnika. Tako **vsaka okrogla obletnica kliče po slovesnosti, po utrditvi vere, po zunanjem praznovanju notranjega veselja.** Na župnijskem pastoralnem svetu smo se dogovarjali, kako bi se najlepše in najboljše pripravili na to naše praznovanje. Radi bi poudarili, da je bolj kakor sama zunanja slovesnost za nas **pomembna duhovna priprava.** V sklopu le-te smo že začeli s pobožnostjo prvih petkov. V postnem času bomo poskušali organizirati tridnevno duhovno obnovo. Zelo pa bi bili veseli, če bi nam kot župniji Novaki uspelo skupaj poromati k našim koreninam na avstrijsko koroško k Gospe Sveti. Upamo, da se nas bo nabralo vsaj za en avtobus. Ker pa imamo v Novakih odli-

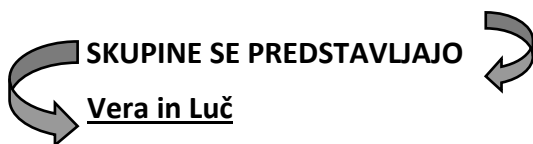

čen zbor, si bodo skupaj z zborovodkinjo Evo prizadevali, da bi na cvetno nedeljo pripravili peti pasijon. Ne peti po vrsti, pač pa zapeti. Za našo obletnico pa bi radi polepšali tudi cerkev samo. Razmišljali smo o novem oltarju in ambonu. Potrebovali bi tudi 4 nove mašne plašče, saj bi za obstoječe lahko rekli, da so skoraj iz leta 1762 (malo za šalo, malo zares). Naših načrtov ne bomo mogli izpeljati brez pomoči župljanov. Res upam, da je v nas še toliko vere, da nam bo skupaj uspelo.

Lepo bi bilo, če bi se v tem času priprave še bolj povezali v eno občestvo, da bi bolj začutili pripadnost župniji. Ker je vsak župljan kot kamenček v mozaiku, sam ne pomeni veliko, a skupaj lahko pokažemo in ustvarimo nekaj čudovitega.

Sveti Tomaž, prosí za nas.

Milena

SKUPINE SE PREDSTAVLJAJO

Vera in Luč

David: V naši župniji že dolgo časa deluje skupina Vera in luč. A zdi se, da premalo vemo o samem delovanju le-te. Da bi podrobneje spoznali skupino in delovanje Vera in luč, smo se pogovarjali s tremi voditeljicami: Renato Cvek, Meto Bavcon in Štefko Bašelj.

Renata, bi nam najprej na kratko opisala začetek delovanja vaše skupine in kako se je vse skupaj začelo v svetovnem merilu, kako je gibanje prišlo v Slovenijo in potem tudi v Cerkno?

Renata: To je mednarodno gibanje, ki se je začelo v katoliški Cerkvi z romanjem v Lurd leta 1971. Njegova ustanoviteljica sta bila Jean Vainer in Marie Helene Mathieu. V Sloveniji se je gibanje začelo leta 1994 v Dravljah pri Ljubljani, v Cerknem pa smo skupino ustanovili leta 2000. Skupino Vera in luč sem poznala že prej, ker je bila sodelavka Marjanca Rupnik takratna voditeljica skupine v Črnem Vrhu nad Idrijo. Tudi nekaj stanovalcev doma upokoјencev v Sp. Idriji je hodilo na srečanja skupine v Črni Vrh nad Idrijo (te sem kasneje povabila tudi v Cerkno). Tako se je potem v meni začela prebujati ideja, da bi mogoče lahko tako skupino imeli tudi v Cerknem. Bivši župnik Janez Kobal je bil nad idejo navdušen, vse, kar je rekel, pa je bilo: »Uštimajte.« Potem sem stopila tudi v stik z gospo Jernejo Tušar, ker je preko društva Sožitje poznala osebe z motnjo v duševnem razvoju ter njihove starše. Po pogovoru z Jernejo se je vse skupaj tudi začelo. Dobili smo se in že na prvem srečanju nas

je bilo 12. Srečanja so se začela vrstiti in vedno več nas je bilo. Počasi smo se začeli spoznavati in spletati prijateljstva. Veliko lučk pa se ravno zaradi problema s prevozom ne bi moglo udeleževati srečanj, zato smo se prijatelji angažirali in vsem tem lučkam omogočili prevoz, tako da smo jih z lastnimi osebnimi avtomobili vozili na srečanja in nazaj domov. S pomočjo sodelovanja z Domom upokojencev Spodnja Idrija pa smo lučkam, ki tam stanujejo, omogočili prevoz s kombijem.

David: Začeti kar tako s skupino ni lahko. Od kje ti ideja, zamisel, da skupino ustanoviš v Cerknem?

Renata: Seveda skupina ne nastane kar tako. Za to je potreben čas, vse to mora

*“...sprejmeš
vsakega posebej, ne
le v skupino ampak
tudi v srce ... “*

nekako dozoreti v tebi. Sama sem o ideji, da bi ustanovili skupino, premišljevala precej časa. Potrebni so bili veliko pogovorov z voditelji drugih skupin v Sloveniji, predvsem pa s takratno slovensko koordinatorko Marijo Hlad, ki jo je žal premagala bolezen. V začetku delovanja skupine nas je večkrat tudi obiskala in nam nudila bogato duhovno in organizacijsko podporo. Seveda pa sem kljub podpori ljudi, ki sem

jih takrat imela okrog sebe, imela pomisleke, saj je ustanovitev take skupine zame pomenilo veliko odgovornost. Veliko sta nam pomagala tudi takratni župnik Janez Kobal in takratni kaplan Zoran Zornik (sedanji župnik) – predvsem kot duhovna voditelj. Okrog nas je bilo vedno več dobrih ljudi, ki so omogočili, da je skupina zaživela in živi še danes. Seveda pa so pri vsem tem zelo pomembno vlogo imeli tudi starši lučk, ki so nam svoje otroke zaupali in se nam na naših srečanjih tudi sami pridružili.

David: Kakšen je bil recept, da se vam je na srečanjih pridružilo vedno več prijateljev, članov?

Renata: Sama sem zagovornica osebnega stika, kar se mi tudi vedno dobro obrestuje. Potrebno je do človeka pristopiti, ga navdušiti in povabiti. Bistvo naše skupine je, da sprejmeš vsakega posebej, ne le v skupino ampak tudi v srce, predvsem pa je pomembna empatija. Vsak mora začutiti, da je dobrodošel in sprejet – tako lučke kot njihovi starši in prijatelji.

Ko smo na začetku hodili na romanja, so se vedno znova čudili, da smo prišli Cerkljani v tako velikem številu, vedno so bili z nami tudi kitara, veselje, smeh in dobra vol-

ja. Vsak, ki se je kdaj udeležil srečanja ali je bil v skupini dlje časa prisoten, je dobil veliko življenjskih izkušenj ter drugačen pogled na svet. V skupini nas vedno spremlja misel, da ni pomembno to, da hodiš pred nekom ali za nekom, ampak OB NJEM, kajti le tako si lahko nekomu resnični prijatelj.

David: Kako so sestavljena vaša srečanja in kakšen je namen vsakega srečanja?

Renata: Najprej naj povem, da je program za skupino sestavljen na državni ravni, kar pomeni, da imamo vse skupine v Sloveniji vsak mesec točno določeno temo, ki je hkrati tudi vodilo našega srečanja. Včasih se je seveda potrebno prilagoditi tudi določeni situaciji. Namen samega srečanja pa je predvsem druženje. Srečanje poteka v treh delih. Začnemo z delavnicami, na katerih lučke ustvarjajo raznorazne izdelke, med tem pa duhovnik staršem pripravi različne teme, ki so vodilo pogovora. Srečanje nadaljujemo s sveto mašo, ki je ponavadi tudi oznanjena, zaključimo pa ga z veselim delom, na katerem poklepeta, se sladkamo in pojemo ob spremljavi kitare.

David: Meta, poznamo te, da si aktivna v svoji župniji, da si mati 4-ih otrok. Kako si se ob številnih obveznostih odločila, da posvetiš svoj čas tudi skupini Vera in luč?

Meta: Pomembno je, da čutiš pripadnost župniji. Na samo srečanje sem prišla na Renatino povabilo, naj pridem skuhat čaj, da bom že spotoma videla, kako in kaj. Že prvo srečanje me je navdušilo, bilo je res nepozabno, tako da ni bilo več poti nazaj.

David: Kakšni so občutki delati v taki skupini?

Meta: Če je Renata prej govorila o tem, da je vsak dobrodošel in da se bo vsak od

lučk nekaj naučil, sem sama imela ogromno osebnih vprašanj v smislu »Ali sem dovolj dobra, da sem ob njej/njem?« Vendar ne bom nikoli pozabila enega izmed mojih prvih srečanj, ko je k meni pristopila Brigita in me objela. Naenkrat ni bilo potrebnih nobenih besed več, vse je bilo jasno. Tudi sama danes vidim, koliko so mi vsi v skupini dali in kako veliko sem se od njih naučila.

David: Sodelavcev oz. prijateljev imate v skupini dovolj, se vam lahko še kdo pridruži?

*“...vidim, koliko so
mi vsi v skupini
dali in kako veliko
sem se od njih
naučila. “*

Renata: Prijateljev tako v skupini kot tudi v življenju ni nikoli preveč. Vsak, ki pride na srečanje, je dobrodošel, sprejmemo ga z odprtim srcem. Enkratnost vsakega posameznika bogati našo skupino.

David: Štefka, tudi vi ste dolgoletna članica omenjene skupine. Letos ste, tudi zaradi statuta, ki ga skupina ima, postali voditeljica le-te? Kako se spominjate začetkov in kaj boste počeli drugače kot prej?

Štefka: Tudi mene je povabila Renata (v ozadju se sliši smeh obeh), pridružila sem se leta 2004. Na srečanjih me je najbolj navdušila brezkompromisna iskrenost, ni sledu o kakem previdnem stavku, na vsakem srečanju je prisotno toliko ljubezni, ki se je ne da opisati. Res sem dobila vlogo voditeljice, a to ne pomeni kakih sprememb, saj so temelji tako dobro postavljeni, da ni kaj spreminjati. Želimo si, da se nam pridruži še kakšna lučka, kak prijatelj, čas bo pokazal svoje.

David: Vsako leto organizirate tudi koncert v OŠ Cerkno. Kakšen je odziv ljudi na vaše dogodke, na prireditve, ki jih organizirate?

Renata: Odziv ljudi je res velik. Ne morem mimo pohval na račun vodstva OŠ Cerkno, ki nam omogoča, da tako prireditve speljemo. Če pomislimo samo na to, da imamo edini v Sloveniji tak dogovor s šolo, potem to pove vse. Dvorana je zmeraj napolnjena do zadnjega kotička, kar nam veliko pomeni in je hkrati tudi vodilo in energija za naprej. Glasbeni izvajalci, začenši z vokalno skupino Lira, so običajno navdušeni in hvaležni, da so lahko nastopali, saj so s svojim nastopom naredili nekaj zelo plemenitega.

David: V Cerknem deluje tudi društvo Sožitje. Eni so mnenja, da je to eno in isto. V čem je torej razlika?

Štefka: Tako v skupini kot v društvu so prisotne večinoma ene in iste osebe, vsaka skupina pa na svoj način deluje za dobrobit vseh posameznikov. Skupina Vera in luč pa ima poleg vseh aktivnosti v svojem programu tudi duhovno noto, zato smo hvaležni vsem župnikom, ki so nas podpirali v preteklosti in ki nas podpirajo danes.

David: Že dolgo časa se poznate med seboj. Kako bi v enem stavku opisale ena drugo?

Renata: Vsaka izmed nas ima svoje darove, s katerimi bogati skupino. S svojim vodstvom pa je vsaka pustila svoj pečat.

Meta in Štefka ne dodajata nič, ker se popolnoma strinjata z Renatinim odgovorom.

David: Vaše želje župljanom ob božično-novoletnih praznikih?

Meta: Veliko veselja in miru v srcu.

Renata: Župljanom želim, da ne bi znali odpirati samo vrat svoje hiše ampak tudi srce. Za vse to pa je potrebno imeti v svojem srcu miren in tih prostor, v katerem si morejo drugi odpočiti. In tega miru želim vsem, ne samo ob prihajajočih praznikih ampak vsak dan.

Štefka: Naj Betlehemska luč zasveti v naših domovih, še posebej pa v naših srcih.

Intervju je trajal debelo uro in, če bi lahko, bi ta pogovor trajal in trajal. Veliko je bilo povedanega, prisotno je bilo mnogo veselja in gorečnosti, saj se na teh srečanjih dogajajo stvari, ki se jih mogoče premalo zavedamo. Zato tudi s tega mesta povabilo vsakomur, ki bi se hotel udeležiti srečanja, vsak je dobrodošel. Za intervju se vsem trem gospem zahvaljujem in jim želim obilo veselja in zagnanosti še naprej.

Ob božiču želimo vsem župljanom obilo blagoslova, novo leto 2012 pa naj bo veselja polno.

“Na srečanjih me je najbolj navdušila brezkompromisna iskrenost, ni sledu o kakem previdnem stavku, na vsakem srečanju je prisotno toliko ljubezni, ki se je ne da opisati. “

David

Svetopisemske urice za otroke

Svetopisemske urice so srečanja za otroke, ki jim na njim primeren način ob svetopisemskih zgodbah približujejo verske resnice, liturgijo in cerkvene praznike. Urice so sproščujoče in primerne otrokovim sposobnostim v najnežnejših letih. Na njih se domiselno prepletajo pripoved, molitev, igra, glasba, ples, pesem in likovno ustvarjanje.

Po svojem izvoru, cilju in vsebini se bistveno razlikujejo od drugih srečanj za otroke. Vse prireditve in dejavnosti za otroke želijo doseči, da se otrok sprosti, razvija svoje spretnosti in sposobnosti ter pridobi novo znanje. **Svetopisemske urice pa želijo ustvariti okolje in čas, v katerem se srečata Bog in otrok.** Seveda se otrok hkrati tudi spro-

sti ter razvija sposobnosti in spretnosti verskega značaja: izražanje notranjih doživetij, vztrajnost, tihota, zbranost. A vedno je vse usmerjeno v isto jedro: **srečanje med Bogom in otrokom.** Namen dejavnosti je torej dati otroku doživetje Božje ljubezni in Božje navzočnosti s pomočjo Božje besede in z izkušnjo molitve. Na ta način bi radi mladim družinam približali Sveto pismo, tako otrokom kot tudi njihovim staršem.

V naši župniji smo s svetopisemskimi uricami začeli oktobra letos. Skupino otrok, ki mesečno prihaja na srečanja v župnišče, smo poimenovali **Otroci svete Ane.** Na prvih treh srečanjih smo pod vodstvom g. župnika Zorana, g. kaplana Boštjana, deklet: Monike, Jasmine in Marjete ter vzgojiteljice Sonje **spoznali stvarjenje sveta, Jezusovo ljubezen do otrok in skrivnost Božične noči.** Veseli smo, da je skupina iz meseca v mesec številčnejša in da otroci z veseljem prihajajo in z zanimanjem spoznavajo Božjo besedo, ki jo skušamo posredovati na njim primeren način. Otroci kažejo veliko mero radovednosti, sodelovanja in ustvarjalnosti, kar pripomore k večji pestrosti svetopisemskih uric. Hkrati pa nam, izvajalcem, pomeni veliko spodbudo za načrtovanje in pripravo vsebin za prihodnja srečanja.

Sonja Bevk

POGLED NAZAJ IN NAPREJ

Setev je bila obilna

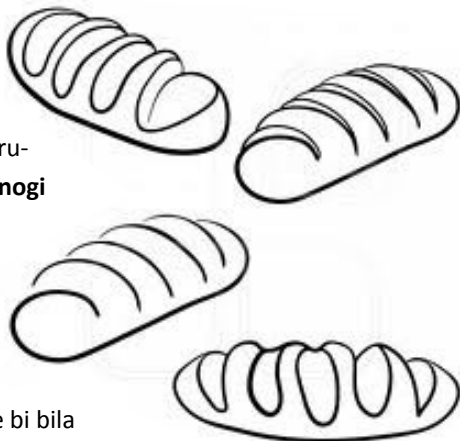
Ob začetku letošnjega pastoralnega leta smo z oznanili dobili tudi pastoralno ponudbo za to veroučno leto. S hvaležnostjo Bogu in vam, dragi župljani, se lahko poleg utečenih skupin oziramo še po novih skupinah v našem medžupnijskem prostoru. **Hvaležen sem vam, da ste odprti za nove pastoralne izzive.**

Poglejmo vsaj glavne stvari, ki so na novo zaživele v tem pastoralnem letu:

Naši predšolski otroci se enkrat mesečno zbirajo k svetopisemski urici. Sonja, Monika, Jasmina in Marjeta prav skrbno pripravijo potek ure. Skozi zgodbo in igro otroci doživljajo svetopisemsko priliko. Tako na otipljiv način doživljajo, kako nas Bog po Svetem pismu nagovarja, da ga posnemamo v naših dejanjih. Vabimo še nove otroke.

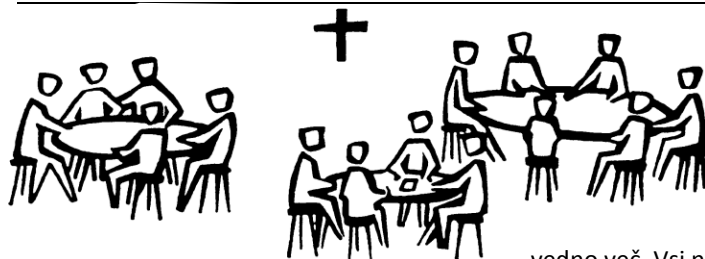
Ker je župnija najprej duhovna skupnost verujočih, sem **hvaležen, da ste se v oktobru mnogi vpisali med molilce Živega rožnega venca.**

Vsak molilec vsak dan zmoli eno desetko in se poveže v skupno molitev za naše družine in za duhovne poklice. Čeprav molimo vsak na svojem kraju in ko utegnemo, smo povezani v molitvi. Brez molitve bi bila župnija le še ena izmed organizacij.

Prav tako **z veseljem gledam na skupino moških, ki prvo nedeljo v mesecu ostanejo pri molitvi v cerkvi sv. Ane.** Nekateri imajo pomisleke, zakaj je ta molitev ravno za moške. Pa saj vsi vemo, da žene molijo pred vsako mašo, da hodijo na razne skupine itd. Zato se mi zdi lepo, da imamo še eno skupino moških molilcev. Je pa to tudi priložnost, ko se z moškimi lahko pogovorim o gospodarskih rečeh. Ta potreba bo v prihodnjih mesecih vedno večja. Zato še naprej vabim k tej skupini.

Posebej sem vesel naših mladih zakoncev, ki se mesečno zbirajo na srečanja. Včasih nam bolj uspe, drugič malo manj, ampak zakonska skupina je priložnost, da vsakdo da svoj delček v mozaik srečanja. Je pa gotovo zelo dobro, da se mladi krščanski zakonci srečujejo, se pogovarjajo, molijo in sooblikujejo župnijsko skupnost.

Zelo prijetna srečanja so tudi pri Nauku za odrasle, ki potekajo vsak drugi ponedeljek. Prav zanimivo, da nas je

vedno več. Vsi namreč potrebujemo

novih spoznanj in novih potrditev v naši veri v Boga in pripadnost Cerkvi. Tako molitev kot kateheza, se mi zdi, je vedno bolj zaželenja.

Vse skupine so odprtega tipa in se lahko vsakdo priključi, kadar želi. Prav lepo vabljeni v teh zimskih večerih, da naredimo kaj za naše duhovno življenje.

Papež Janez Pavel II. je večkrat rekel: »Prihodnost Cerkve je v malih skupinah!« **V malih skupinah še bolj zorimo za življenje sredi tega sveta po evangelijski miselnosti in za nedeljsko bogoslužje, ki je središče kristjanovega življenja.**

Zoran

Dogodki 2011

Mnogo stvari se zgodi v enem letu. Nekatere stvari so utečene in se nanje nekako privadimo, druge so bolj izredne. **Župnikov koledar je ohranil spomin na nekaj dogodkov, ki se jih je vredno spomniti ob koncu leta in zanje reči Bogu hvala.**

JANUAR

9. 1. (praznik Jezusovega krsta) – pri nedeljskih mašah nas je nagovoril misijonar Drago Ocvirk skupaj z bogoslovcem Gideonom iz Salamonovih otokov. Izročili smo mu darove, ki so jih otroci zbirali za lačne otroke.

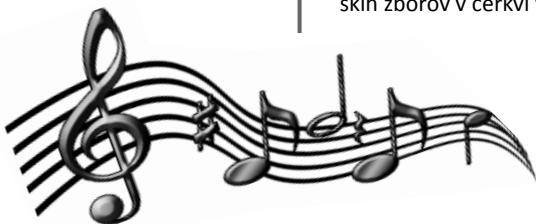
28. - 30. 1. – duhovna obnova za bodoče birmance v Otaležu.

FEBRUAR

19. 2. – dobrodelni koncert v šoli v organizaciji skupine Vera in luč.

APRIL

3. 4. (4. postna nedelja) – revija pevskih zborov v cerkvi v Idriji.

MAJ

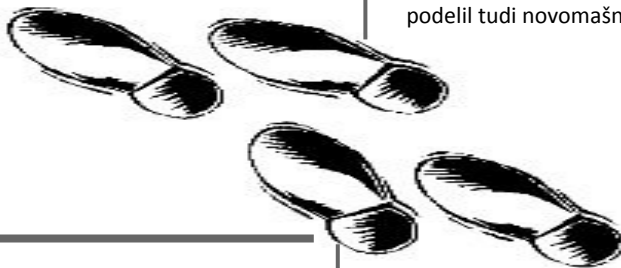
- 14. 5.** – romanje pevcev v Istro, obisk župnij g. Jakopiča in g. Čobanova.
15. 5. – nedelja prvega svetega obhajila. Evharistiji so se pridružili otroci tretjega razreda, praznik je bil v vseh petih župnijah.
18. - 21. 5. – romanje v Medjugorje.
22. 5. – majniško romanje ob kapelicah.
29. 5. – Šebrelje: romanje h kapelici v Lošk.
31. 5. – v cerkvi sv. Ane je spregovoril g. Turbitt iz Amerike s svojim pričevanjem vere.

JUNIJ

- 15. 6.** – koncert učencev glasbene šole v cerkvi sv. Ane.
25. 6. – g. škof Metod Pirih je ob somaševanju drugih duhovnikov daroval sveto mašo na Lajšah.

JULIJ

- 9. 7.** – skupina Vera in luč: romanje na Bovško.
15. 7. – nočno peš romanje na Sveto Goro.
26. 7. (god farne zavetnice sv. Ane) – sveto mašo v Cerknem je vodil letošnji novomašnik Gašper iz Tolmina in nam podelil tudi novomašni blagoslov.

AVGUST

- 6. 8.** – cerkev v Novakih: predstavitev Slonokoščene obale, kjer deluje naš misijonar Janko (Nataša Felc skupaj z g. Jankom Kosmačem).
16. - 20. 8. – oratorij za otroke v Šebreljah.
20. 8. – srečanje kar lepega števila odraslih skavtov v Cerknem. Po maši so odšli na Damjanov pohod na Porezen, mladi skavti pa so poskrbeli za pogostitev.
27. 8. – romanje na Barbano z dvema avtobusoma, tam smo novo pastoralno leto izročili Materi Božji.
28. 8. – skupaj z oznanili smo dobili prilogo s pastoralnim načrtom za letošnje leto.

SEPTEMBER

- 4. 9.** – maša na Jezeru, kjer se vsako leto srečamo verniki naših župnij in Spodnje Idrije.
9. 9. – Salzburg: čestitali smo naši redovnici Stanki ob njenem 90. letu in v zahvalo za njeno posvečeno življenje darovali sveto mašo v tamkajšnjem samostanu.
10. 9. – začetek birmanskega leta pri sv. Ivanu v Šebreljah. Zbrale so se skoraj vse družine naših birmancev. Po maši smo imeli prijetno druženje.
18. 9. – srečanje starejših v Šebreljah.
24. 9. – medžupnijski pastoralni svet v Otaležu. Prišli smo do pomembnih sklepov, ki jih tudi lepo uresničujemo.
24. 9. – prvo srečanje zakonske skupine, ki se redno srečuje enkrat mesečno.

OKTOBER

1. 10. – zahvalna maša za letošnje zakonce jubilate v Cerknem. Maše se je udeležilo sedem parov.

2. 10. – po nedeljski maši: prvo srečanje molitve rožnega venca za može in fante. Molitev je vsako prvo nedeljo v mesecu.

2. 10. – Cerkno: srečanje za starejše iz Cerkna in Novakov.

8. 10. – prvo srečanje za otroke svete Ane, ki jim pripravljamo svetopisemske urice, srečanje je enkrat mesečno.

9. 10. – začetek novega skavtskega leta z mašo v Šebreljah.

16. 10. – srečanje za starejše v Otaležu.

22. in 29. 10. – duhovna obnova za naše birmance v Otaležu.

DECEMBER

3. in 4. 12. – obisk svetega Miklavža v naših župnijah, ki je razveselil otroke.

NOVEMBER

5.11. – začetek tečaja za zakon v Cerknem, trajal je šest zaporednih sobot, priprave se je udeležilo 10 parov iz naših župnij.

10.11. – sestanek članov odbora za tisk, zasnova prve številke našega medžupnijskega glasila.

19.11. – cecilijanka v Šebreljah. Pri maši so sodelovali pevci vseh naših župnij, po maši pa smo imeli v gasilskem domu še druženje.

20.11. – praznovanje dveh zlatih porok v Jagrščah: Anica in Florjan ter Ivanka in Tone.

20. 11. – Vojsko: srečanje izrednih delivcev svetega obhajila za vso našo dekanijo.

26. 11. – koncert zborov Cerkljanske v šoli, tam so nastopili tudi naši cerkveni zbori.

27. 11. – sveta maša v Cerknem, ki jo je daroval g. škof Metod Pirih ob 80-letnici smrti nadškofa Sedeja.

Leto 2011 v številkah

Ko pišem te vrstice, leto ni še čisto zaključeno, ampak se v zadnji polovici decembra ne bo bistveno spremenilo.

	Cerkno	Novaki	Otalež	Šebrelje	Jagršče
Krsti	21	3	10	2	0
Pogrebi	25	3	7	5	1
Poroke	8	0	3	1	1 (v ld. Kr.)

Pa še malo spodbude! Ko se srečujem s starši novokrščencev, imam zelo prijeten občutek in se z njimi veselim njihovega starševskega poklica. Tako na skupni pripravi kot tudi kasneje na osebnih srečanjih pred krstom začutim njihovo dobro voljo. Nekateri starši so lepo povezani z domačo župnijo, drugi se še malo držijo nazaj. Pa

spodbujam, da se s krstom otrok družina res vključi v življenje župnije. Leta otroštva teh novokrščencev hitro minejo in kmalu bodo ti otroci začeli prihajati k verouku. **Starše spodbujam, da prihajajo k nedeljski sveti maši z malimi otroki. Tako starši kot otroci s tem dobivajo Božji blagoslov in varstvo, nekako jim to nedeljsko praznovanje naše vere pride v kri.** Po starših se otroci posvečujejo, zato naj bodo starši povezani z Jezusom po svetih zakramentih, zlasti po svetem obhajilu in sveti spovedi. V kolikor še niso cerkveno poročeni, naj to gotovo naredijo pred vpisom otroka k verouku. **Z zgledom in vero bodo najboljši botri v vzgoji svojih otrok, kar pri krstnem obredu tudi obljubijo.**

Večino naših rajnih na željo svojcev tudi cerkveno pokopljemo. Žal pa še veliko ljudi umre brez svetih zakramentov sprave, obhajila, bolniškega maziljenja. **Ponovno prosim, da k bolnikom povabite duhovnika.** Kaj bolj potrebuje bolnik v bolezni kot duhovno tolažbo, ki prihaja k nam po spovedi in obhajilu. Ne dovolimo, da verni ljudje umirajo kot pogani. **Vsaka bolezen in ostarelost je advent, je pričakovanje Gospoda, ki nas želi srečati pripravljene. Bog je usmiljen, a tudi pravičen.**

Z veseljem se oziram na to leto, ki je bilo bogato tudi v sklepanju cerkvene poroke. Naj sv. Ana in Joahim, zavetnika zakoncev, prosita pri Bogu za vse letošnje novoporočence. Naj zavest o svetosti zakona raste med nami. **Prepričan sem, da je vsaka cerkvena poroka spodbuda tudi za druge, da bi prerasli liberalno miselnost in svoj stan uredili pred Bogom, Cerkvijo in družbo.**

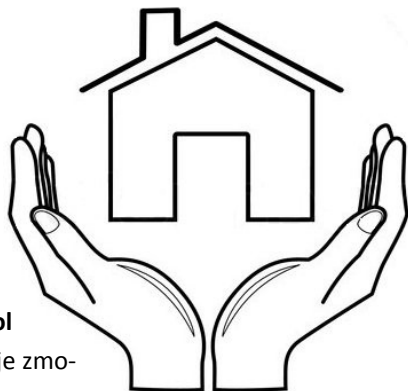
Zoran

Župnijski dom Cerkno

Kakor nas želi povezovati Živi vrelec, tako nas bo povezoval tudi Župnijski dom Cerkno, zato je prav, da zapišemo nekaj informacij.

Do zdaj je **župnija Cerkno pridobila projektne naloge**, ki so potrebne za pridobitev gradbenega dovoljenja, prav tako tudi soglasja raznih ustanov in posameznikov. Upamo, da bomo gradbeno dovoljenje dobili v prvih dveh mesecih novega leta.

Vrednost investicije je ocenjena na slabe pol milijona, kar seveda daleč presega naše sedanje zmo-

žnosti. Vendar smo se na seji župnijskega gospodarskega sveta, ki je bila 14. 12. 2011, **složno odločili, da bomo spomladi začeli z novogradnjo.**

Ker bo **župnijski dom prostor, ki bo namenjen pastoralni dejavnosti vseh petih župnij in kjer bosta bivala duhovnika vseh petih župnij**, se obračam na vse župljane, da po svojih močeh pomagajo pri tem medžupnijskem projektu. Potrebovali bomo tako pridne roke kakor tudi denarna sredstva. Zato naš projekt priporočam dobrim ljudem.

Vsem dosedanjim dobrotnikom, kakor tudi vsem tistim, ki na projekt župnije gledate s pozitivnimi očmi, **se iskreno zahvaljujem.**

Sveti Jožef, zavetnik pri delu z materialnimi stvarmi, prosi za nas.

Zoran

Božič za otroke

Ker nam je v uredništvu zmanjkalo barve, **lepo naprošamo vse otroke, da prelistajo glasilo in pobarvajo vse slike**, ter nam tako pomagajo pri soustvarjanju medžupnijskega glasila. Vsaka pomoč prav pride in vsak trud bo polepšal naše skupno delo. Starše pa spodbujamo, da prebudijo tudi otroka v sebi in se te naloge lotijo skupaj v družini.

Napovednik

V nedeljo, 1. 1. 2012, novega leta dan, bodo svete maše po nedeljskem razporedu. Začnimo novo leto s prošnjo za Božji blagoslov.

V petek, 6. 1. 2012, na praznik Svetih treh kraljev, bodo otroci pri sveti maši oddali svoj adventni dar za lačne otroke.

Tečaji za krst prvega otroka v naši dekaniji v letu 2012:

- ⇒ Cerkno: sobota, 21. 1., ob 16.00 – štiri zaporedne sobote po 60 minut.
- ⇒ Idrija: sobota, 25. 2., ob 16.00 – štiri zaporedne sobote.
- ⇒ Godovič: sobota, 5. 5., ob 16.00 – štiri zaporedne sobote.
- ⇒ Cerkno in Godovič: sobota, 6. 10., ob 16.00 – štiri zaporedne sobote.

Tečaj za krst drugega otroka v naši dekaniji:

- ⇒ Idrija: sobota, 17. 3., in sobota, 6. 10., ob 15.00, eno srečanje.

Priprava na zakon:

- ⇒ Spodnja Idrija: nedelja, 5. 2., in nedelja, 16. 9., ob 16.00, šest zaporednih nedelj.

Če bodo želje, bo tečaj za zakon jeseni tudi v Cerknem.

Nocoj se je v deželi porodila Luč
upanja ... naj ta v naslednjem
letu razsvetli vse
kotičke tvojega
življenja!

